

ת"פ 56698/09/14 - עומר גוסחא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

04 נובמבר 2014

ת"פ 56698-09-14 מדינת ישראל נ'
גוסחא(אסיר)
בקשה מס' 3
סגן נשיא דורון פורת

ה牒קש
עומר גוסחא (אסיר)

מדינת ישראל
המשיבה

נגד
נוכחים:

מטעם המ牒קש: הובא באמצעות שב"ס וב"כעו"ד חזאם יוסף

מטעם המשיבה: עו"ד מאיה השילוני

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

1. בפני בקשה מטעם הנאשם, להורות על שחררו מעצר, בהתאם לסעיף 60 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"א- 1996 (להלן: "חוק המעצרם"), בהיותו מעצר בלתי חוקי.

טענות הצדדים

2. המ牒קש טוען כי מאז מעצרו של המ牒קש עברה תקופה עולה על 30 ימים ומשפטו לא החל ועל כן יש להורות על שחררו.

3. המשיבה טוענת כי חוות הדעת שהתקבלה והבקרה הפסיכיאטרית הם שהביאו להتمשות ההליך, ומכאן שאין למןות תקופה זו. בפיה של המשיבה טענה נוספת, והיא כי דין המהותי גובר על הדיון הפרטצדרלי.

רקע לבקשת

4. נגד המ牒קש הוגש ביום 24.9.14 כתוב אישום וביום 28.9.14 בית המשפט קבע הקראה בעניינו של

עמוד 1

הנאשם והחליטו נשלחה לצדים.

5. במסגרת תורנות בבית משפט השלום בנצרת, ביום 24.9.14 כב' השופט נעמן אדריס נענה לבקשת הסגנו לדחיתת מועד הדיון על מנת שיאפשר לו לצלם את חומר החקירה ולבקשו הנאשם הופנה לפסיכיאטר המחויזי. בדיון בית המשפט נענה לטיעון הסגנו:

"הסגנו: רק היום הוגשה הבקשה למעצר עד תום הליכים וכותב האישום, אבקש דחיה ליום 2/10/14 ע"מ לצלם את החומר וללמוד אותו. יחד עם זאת, אבקש להפנות את המשיב לבדיקה פסיכיאטרית (הסתכלות בתנאי אשפוז)".

6. בית המשפט הורה על דחיתת מועד הדיון ליום 2.10.14 בתיק המעצר עד תום הליכים וקבע את התקין להקראה בבית משפט השלום בטבריה ביום 19.10.14.

7. ביום 2.10.14 הוגשה בקשה מטעם הפסיכיאטר המחויזי לפיה ביקש לדוחות את קבלת חוות הדעת הפסיכיאטר עד לקבלת כתוב האישום וחומר החקירה.

8. ביום 2.10.14 התקיים דיון במעמד הנאשם ובא כוחו בתיק המעצר, אשר לבקשת הסגנו נדחה ליום 10.11.14:

"אני מסכימ לקיים ראיות לכואורה ביחס לעבירות המียวחות לו. אני סבור שלא מתקינות כאן עילת מעצר, על אף שמדובר בעבירות אלימות, הן מילולית והן פיזית לפני המתלוונים, וגם את בית המשפט יחליט שבכל זאת מתקינות עילית מעצר, אני סבור שנייתן להשיג את תכלית הבקשה ולאין את המסוכנות הנשכפת באמצעות חלופה. מדובר במשיב שיש לו נסיבות חיים מאוד קשות. הרשעה האחורה היא משנת 99 כאשר העבירה האחורה היא משנת 97, ככלומר מזה שנים המשיב לא הסתבר באף עבירה פלילית על אף מצבו הסוציאו אקונומי הנמור, כולל התחלאות שמהן הוא סובל. במקרה הפסיכיפי זהה האירועים הנטענים המียวחות לו בכתב האישום בוצעו על רקע שימוש מופרז בתחליף סם שהתקבל על פי מרשם, קלונקס. יש לנו חלופה בבית אחוי שהוא נכה צהיל שМОון לפפק עלייו, אחוי לא נוכח פה באולם".

אננו נבקש תסجيل מעצר שיבחן את החלופה. מסכימים למעצר עד החלטה אחרת."

9. ביום 27.10.14 הוגשה חוות דעת הפסיכיאטר המחויזי, לפיה הנאשם בר עונשין וכשיר לעמוד לדין.

דיון:

10. כפי שמפורט בבקשתה, היא הוגשה ביום 3.11.14 מאחר וכותב האישום הוגש ביום 24.9.14 . ההקראה של כתוב האישום הייתה צריכה להתקיים עד ליום 24.10.14 אך בפועל עד היום לא התקיימה ובכך עבר המועד הקבוע בסעיף 60 לחוק המעצרים.

11. בע"פ 1523/05 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2.3.06) נקבע כי: "**ההקראה פותחת את המשפט ומהווה את תחילתו**". אולם, יתכןנו מקרים שבהם המשפט יפתח עובר לקיומה של ההקראה, וכך נקבע בפרשת אבוחצירה, שם אמר כבוד השופט טירקל:

"**אכן, המושג של 'תחילת משפט' אין לו הגדרה בחוק, ואולי מוטב לו למצוב**

משפט זה שיישאר כך, כשהוא מניח בידי בית המשפט לפרשו לפי נסיבותו של כל עניין ועניין. כשלעצמו, היתי מסתפק בהגדירה הגמישה ש'תחילה המשפט' הוא שלב שבו מובא הנאשם לפני בית-המשפט העומד לדון במשפט, שלא לצורך הילך שהוגדר בפירוש כ'הילך שלפני משפט' ולא לצורך עניין מנהלי גרידא...'" (ב"ש (ב"ש) 418/79 אבו חצירה נ' מדינת ישראל, פ"מ תשמ"א(1) גרידא...); ראו גם בש"פ 7376/96 צריKER נ' מדינת ישראל. פ"ד נ(4) 18, 14 (1979).
במקרה דן, הנאשם הופנה לפסיכיאטר המחויז ל渴בלת חוות דעת לבקשת הסגנו מיד עם הגשת כתב אישום וב דין בבקשת המעצר עד תום הליכים. בהתאם להלכה הפסוקה, יש לראות בכך שתחילה משפט לפי סעיף 143 לחסד"פ. בכך שלא ניתן לומר כי משפטו של העורר טרם החל על אף שהלפו 30 ימים. בש"פ 6762/96 סנדרוSI נ' מדינת ישראל, שם נאמר כי:

"יתכן כי יש נסיבות בהן מועלית טענה מקדמית שנאים אינם יכולים להשיב לאשמה... שמחמת היומו חוליה נפש אינם מסוגל לעמוד לדין, מזדקק יהיה לראות בטיעון זה תחילה המשפט, מהטעם שלא ניתן, בהתחשב במצבו של הנאשם, לקיים בפתח המשפט הקראה של כתב האישום".

בהתאם להלכה הפסוקה, במידה והוגש כתב אישום ולא נפתח משפטו של הנאשם כעבור שלושים ימים ש לשחררו ממעצר, אך אין מדובר בשחרור אוטומטי. בית המשפט העליון חזר וקבע, שעובדת המעצר הבלתי חוקי והשחרור אינה מובילה באופן אוטומטי לשחרור אלא יש לעורר בירור של הנסיבות בדיון במעמד הצדדים. גם במקרה בו נפל פגם בהילך ההקראה, אך פגם זה אינו יורד למחות העניין ואין פוגע בזכויות המהוות של הנאשם, אין זה ראוי לפסול את הhilic מעיקrho (בש"פ 1948/03 שמואל שילון נ' מדינת ישראל).

מעבר לנדרש, בש"פ 10/29 7829 טרמייצי נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, מיום 27.10.10) נקבע כי בית המשפט רשאי לרפא את הפגם שנפל בדיudit, אך על בית המשפט לשקל מספר פרמטרים ובהם; מידת הפגיעה בזכויות הנאשם; והאם נגרם לו עיוות דין; תקופת הזמן בה שהה הנאשם במעצר לא חוקי; מסוכנותו של הנאשם; האם מדובר באירוע שההיפט אשר נבעה עקב רשלנות המאשימה, או בהתנהגות שערוריתית; תום ליבו של הנאשם והיקף תרומתו לצירת הפגם.

לאחר שערכתי איזון בין האינטרסים המתחרים מצאת להורות על שחררו לאלתר של המבחן מעצר.

ניתנה והודעה היום י"א חשוון תשע"ה, 04/11/2014 במעמד הנוכחים.

דoron פורת, שופט סגן נשיא

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

נדחה למתן מענה ליום **16.11.14** בשעה **8:30** בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב .

הנאשם מזוהה כי עליו להתייצב במועד שנקבע שם לא כן יצא כנגדו צו הבהאה.

ניתנה והודעה היום י"א חשוון תשע"ה, 04/11/2014 במעמד הנוכחים.

דoron פורת, שופט סגן נשיא